

Nagy-Kőrös, aug. 10. 1860.

Kedves Barátom!

Stevencsiben hára érkezően, elrű gondom vala fel,
 tenni a helytartósághoz benyújtandó folyamodó,
 ványrak várlatát, mely ide zárva megy. Olvas,
 satok el, s javítások rajta: én ennél látnam
 felelőseggel elmondani, különösen a politikai
 igazságszolgáltatás ügyében, nehogy ezt elmulasztva,
 hosszas ide-oda irkálásra nyújtsak alkalmat.
 A címzet is ily egyszerűen gondoltam jónak;
 mivel a lap főleg az által fogna különbözni
 a többiétől, hogy folyvást figyelemmel tart,
 ja kísérsni a hazai és külföldi sajtóiról,
 mat. Na a folyamodvány magyar nyelven
 adatik be, mellékelni lehetne rajta közt a
 cím jelentéséi: (Belkér. Beobachter) vagy
 ilyermi. — Az egészről, vagy inkább gyen,
 geségi argumentumot mellőrem: nehogy
 azt mondják: hogyan kerülte lapot, ha tal,
 nárnak begeres? Mellőrem a Kemény sa,
 nársokra argumentumot is, miszerint neven
 fordítások által a német költők előtt
 sem ismeretlen: mere díszítésed hangra,
 nek; s a nélkül is vagy tudják, akkor fő,
 löstleges; vagy nem tudják, s akkor nem igen
 forat nyom elvették, ha csak az én szám,
 ból hallják. —

Sajnálom s rüszelem, hogy búcsú nélkül jöttem
el a kedves Romain affonyról, ki minc hallva, ak,
kor is az én ügyemben fáradozott. Legyen, kérlek,
egy kis gondoskodás, hol kapnék szállást, és írd meg
ha szabad, hogy rövid felvándorlás, megérkezésük
és felvételük. Már most néhány napig várom
a folyamodás eredményét, addig nem próbálom
az itálalóknak, s megpróbálom oly nyugodt lenni,
hogy a st. verset meg ísszem. Aztán majd
lesz dolgom: írni a toborzani, hirdetni a lapot,
bizottmánykodni (épen mint: ármanykodni) stb. -

Röpirontok mindenkit. Csókolom a kedv.
Romain affony jóvágoz kereit; Lovános és
az apróbbakat hasonlón, leges pedig ölel,
lek fájdalommal.

igaz híved
Aranyos